

на консервативното течение въ гръцката литература, и отъ неговото врѣменно тържество тамъ теглятъ заключение за успѣха и на собствената си „старобългарска“ реформа. Раковски може толкова по-лесно да пригърне такава една посока, подхранена отъ цѣлата му граматическа култура, че вече Неофитъ Рилски я насърдава донѣкждѣ, а Огняновичъ по-рано и Неофитъ Бозвели по-късно я застъпватъ открито. Колко сроденъ става така езикътъ му съ тоя на Огняновича или на Бозвели, които не сж взели още бѣлѣжка отъ съществуването на юса и слѣдватъ черковно-славянската основа съ гръцки крой и съ нѣкои новобългарски отклонения, това се хвърля тутакси въ очи, когато сравнимъ нѣколко реда отъ първоначалната редакция на Горски Пжтникъ съ кое да е мѣсто отъ Житието на Св. Алекси или отъ Мати Болгария.³⁶

Върху особения складъ на езика въ Горски Пжтникъ отъ 1854 г. и върху развоя му по-нататкъ упражняватъ силно влияние и филоложко-историческитѣ занятия на Раковски. Неговитѣ фантазии за древно потекло на българското племе и за родството, „за да не кажемъ почти единство“³⁷ на български езикъ и на санскритски, го подвеждатъ да гледа на опростения и аналитически устроенъ новобългарски езикъ като на едно печално падение и да изтъква навредъ, като мѣродавенъ за научното обяснение и сближение, езика на старобългарскитѣ паметници. Послѣдниятъ трѣбва да минува и прѣдъ чуждия свѣтъ като езикъ на днешния български народъ, за да теглимъ отъ това облагитѣ, които единъ старогръцки напр. носи за съврѣменнитѣ потомци на Омира и Платона. Раковски може толкова по-лесно да се убѣди, какво живото наречие не трѣбва съ необходимостъ да бѣде и органъ на книжнината, че то е прѣпълнено съ чуждици, които нѣматъ право на уважение. Тия чуждици засѣгатъ еднакво рѣчника и словообразуването, и членната форма напр., споредъ него, не е никаква прабългарска черта, а бѣлѣгъ на подражание, плодъ на гръцко влияние. Ако срѣдството за проникване до послѣднитѣ основи на езика е за учения „учищение отъ разнovidно то гласопроизношение и отъ въведени тѣ и притрупаны тѣ отъ послѣ окончяныя или приносны значеныя“³⁸ — защото само по такъвъ начинъ ще